

Jumalan Nimet III

Iankaikkinen Jumala–*Jehova*

1. Mooses 21:33

33. Ja Aabraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siinä avuksi **Herran**, (*Jehova*) iankaikkisen Jumalan (*El*), nimeä.

Ilmestyskirja 1:8

8. "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.

2. Mooses 3:1–15

1. Ja Mooses kaitsi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita. Ja kun hän kerran ajoi lampaita erämaan tuolle puolen, tuli hän Jumalan (*Elohim*) vuoren, Hoorebin, juurelle.

2. Silloin **Herran** (*Jehova*) enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä keskellä orjantappurapensasta; ja hän näki, että pensas paloi ilmitulessa, mutta pensas ei kuitenkaan kulunut.

3. Niin Mooses sanoi: "Minä käyn tuonne ja katson tätä suurta näkyä, miksi ei pensas pala poroksi".

4. Kun **Herra** (*Jehova*) näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala (*Elohim*), hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen".

5. Hän sanoi: "Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa."

6. Ja hän sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala (*Elohim*), Aabrahamin Jumala (*Elohim*), Iisakin Jumala (*Elohim*) ja Jaakobin Jumala (*Elohim*)". Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa (*Elohim*).

7. Ja **Herra** (*Jehova*) sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajainsa tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa.

8. Sentähden minä olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja tilavaan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, sinne, missä kanaanilaiset, heettiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset asuvat.

9. Ja nyt on israelilaisten huuto tullut minun kuuluviini, ja minä olen myös nähnyt sen sorron, jolla egyptiläiset heitä sortavat.

10. Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israeliläiset, pois Egyptistä."

11. Mutta Mooses sanoi Jumalalle (*Elohim*): "Mikä minä olen menemään faraon tykö ja viemään israelilaisia pois Egyptistä?"

12. Hän vastasi: "Minä olen sinun kanssasi; ja tämä olkoon sinulle tunnusmerkkinä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, niin te palvelette Jumalaa (*Elohim*) tällä vuorella".

13. Mooses sanoi Jumalalle (*Elohim*): "Katso, kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala (*Elohim*) on lähettänyt minut teidän luoksenne', ja kun he kysyvät minulta: 'Mikä hänen nimensä on?' niin mitä minä heille vastaan?"

14. Jumala (*Elohim*) vastasi Moosekselle: "Minä olen (*haiah*) se, joka minä olen (*haiah*)."
Ja hän sanoi vielä: "Sano israelilaisille näin: 'Minä olen' (*Haiah*) lähetti minut teidän luoksenne".

15. Ja Jumala (**Elohim**) sanoi vielä Moosekselle: "Sano israelilaisille näin: **Herra** (**Jehova**), teidän isienne Jumala (**Elohim**), Aabrahamin Jumala (**Elohim**), Iisakin Jumala (**Elohim**) ja Jaakobin Jumala (**Elohim**), lähetti minut teidän luoksenne; tämä on minun nimeni iankaikkisesti, ja näin minua kutsuttakoon (*tämä olkoon nimi, jolla minut muistetaan*) sukupolvesta sukupolveen.

2. Mooses 6:1–8

1. Mutta **Herra** vastasi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä faraolle teen; sillä väkevän käden pakottamana hän on päästävä heidät, ja väkevän käden pakottamana hän on ajava heidät maastansa."
2. Ja Jumala (**Elohim**) puhui Moosekselle ja sanoi hänelle: "Minä olen **Herra**."
3. Ja minä olen ilmestynyt Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille 'Jumalana (**El**) Kaikkivaltiaana (**Shaddai**)', mutta nimelläni '**Herra**' en minä ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi.
4. Ja minä tein myös liittoni heidän kanssansa, antaakseni heille Kanaanin maan, sen maan, jossa he muukalaisina asuivat.
5. Ja nyt minä olen kuullut israelilaisten vaikeroimisen, kun egyptiläiset pitävät heitä orjantyydyssä, ja olen muistanut liittoni.
6. Sano sentähden israelilaisille: 'Minä olen **Herra**, ja minä vien teidät pois egyptiläisten sorron alta ja vapautan teidät orjuudesta ja pelastan teidät ojennetulla käsivarrella ja suurilla rangaistustuomioilla.
7. Niin minä otan teidät kansakseni ja olen teidän Jumalanne (**Elohim**); ja te tulette tietämään, että minä olen **Herra**, teidän Jumalanne (**Elohim**), joka vien teidät pois egyptiläisten sorron alta.
8. Ja minä johdatan teidät siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille; ja sen minä annan teille omaksi. Minä olen **Herra**."

Roomalaiskirje 4:18–25

18. Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva",
19. eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut;
20. mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle,
21. ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää.
22. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.
23. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,
24. vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme,
25. joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

1. Mooses 25:20 ja 21

20. Ja Iisak oli neljäkymmenen vuoden vanha, kun hän otti vaimokseen Rebekan, joka oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta ja aramilaisen Laabanin sisar.
21. Ja Iisak rukoili **Herraa** vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja **Herra** kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi.

1. Mooses 28:10–14

10. Niin Jaakob lähti Beersebasta mennäksensä Harraniin.

11. Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan.

12. Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan (**Elohim**) enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas.

13. Ja katso, **Herra** seisoj hänen edessään ja sanoi: "Minä olen **Herra**, sinun isäsi Aabrahamin Jumala (**Elohim**) ja Iisakin Jumala (**Elohim**). Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi.

14. Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva kuin maan tomu, ja sinä leviät länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.

2. Mooses 34:5–10

5. Niin **Herra** astui alas pilvessä, ja Mooses asettui siellä hänen läheisyyteensä ja huusi **Herran** nimeä.

6. Ja **Herra** kulki hänen ohitsensa ja huusi: "**Herra, Herr**a on laupias ja armahtavainen Jumala (**El**), pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa,

7. joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen".

8. Niin Mooses kumartui nopeasti maahan ja rukoili ja sanoi:

9. "**Herra**, jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin käyköön **Herra** (**Adonai**) meidän keskellämme. Sillä tämä on tosin niskurikansa, mutta anna anteeksi meidän pahat tekomme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi."

10. Hän vastasi: "Katso, minä teen liiton, minä teen kaiken sinun kansasi nähden ihmeellisiä tekoja, joiden kaltaisia ei ole tehty yhdessäkään maassa, ei minkään kansan keskuudessa. Niin koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevä **Herran** teot, sillä peljättävää on se, mitä minä sinulle teen.

2. Mooses 12:26–28

26. Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä: "Mitä nämä menot merkitsevät?"

27. niin vastatkaa: "Tämä on pääsiäisuhri **Herralle**, joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä, kun hän rankaisi egyptiläisiä, mutta säästi meidän kotimme". Silloin kansa kumartui maahan ja rukoili.

28. Ja israelilaiset menivät ja tekivät, niinkuin **Herra** oli Moosekselle ja Aaronille käskyn antanut; niin he tekivät.

Nehemia 8:5 ja 6

5. Ja Esra avasi kirjan kaiken kansan nähden, sillä hän seisoj ylempänä kaikkea kansaa; ja kun hän avasi sen, nousi kaikki kansa seisomaan.

6. Ja Esra kiitti **Herraa**, suurta Jumalaa (**Elohim**), ja kaikki kansa vastasi, kohottaen kätensä ylös: "Amen, amen"; ja he kumarsivat ja rukoilivat **Herraa**, heittäytyneinä kasvoilleen maahan.

Luukas 3:21–23

21. Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

22. ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt".

23. Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niinkuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

Luukas 6:12 ja 13

12. Niin tapahtui niinä päivinä, että hän (*Jeesus*) lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa.

13. Ja päivän tultua hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen:

Johannes 11:41–44

41. Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että olet minua kuullut.

42. Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet; mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että he uskoisivat sinun lähettäneen minut."

43. Ja sen sanottuansa hän huusi suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!"

44. Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä".

Galatalaiskirje 3:10–14

10. Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee".

11. Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta".

12. Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä".

13. Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" -

14. että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen.

Roomalaiskirje 15:4–6

4. Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

5. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,

6. niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen isää.

2. Korinttolaiskirje 1:1–4

1. Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.

2. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3. Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,

4. joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat.

Efesolaiskirje 1:1–3

1. Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.
2. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,

1. Pietari 1:3

3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta,